

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10 czerwca 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że N. M. (1) ,w okresie od 16 marca 2018 r. do 8 kwietnia 2019 r., nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym : emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu, jako pracownik u płatnika składek (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością. W uzasadnieniu, organ rentowy wskazał ,że N. M. (1) został zgłoszony do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych od dnia 16 marca 2018 r. do dnia 8 kwietnia 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych podkreślił ,że od dnia 24 września 2018 r. N. M. (1) stał się niezdolny do pracy , a niezdolność ta trwała do dnia 7 kwietnia 2019 r. W ocenie organu rentowego N. M. (1) został zatrudniony na nowoutworzonym stanowisku prezesa zarządu spółki z miesięcznym wynagrodzeniem w wysokości 5 790,00 zł , w wymiarze czasu pracy wynoszącym ½ etatu , a, podczas jego nieobecności, nie zatrudniono innego pracownika w jego miejsce (od 20 grudnia 2018 r. na stanowisko prezesa zarządu spółki został powołany (...) spółki (...) – bez zawierania umowy o pracę). W ocenie organu rentowego, działania, polegające na zgłoszeniu do ubezpieczeń N. M. (1) w charakterze pracownika, świadczą o chęci świadomego osiągnięcia korzyści z systemu ubezpieczeń społecznych i skorzystanie ze świadczeń z ubezpieczenia społecznego, w związku z chorobą. Tym samym, na podstawie art.83 § 1 Kodeksu cywilnego w związku z art.300 Kodeksu pracy Zakład Ubezpieczeń Społecznych stwierdził ,że umowa o pracę zawarta między płatnikiem , a N. M. (1), jako zawarta dla pozorów, jest nieważna i N. M. (1) z tego tytułu nie podlega ubezpieczeniom społecznym.

/decyzja k.161 – 164 akt ZUS/

W dniu 23 lipca 2019 r. N. M. (1), działając za pośrednictwem pełnomocnika, złożył odwołanie od ww. decyzji, wnosząc o jej zmianę i stwierdzenie , że N. M. (1) podlega obowiązkowym ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu w okresie od 16 marca 2018 r. do 8 kwietnia 2019 r. W uzasadnieniu, pełnomocnik N. M. (1), wskazał ,że jego mocodawca wykonywał powierzone mu , w ramach umowy o pracę , obowiązki prezesa zarządu spółki. Co również istotne , skarżący posiadał stosowną wiedzę w zakresie motoryzacji , a nadto w latach 2007 – 2012 pomagał i doradzał swojej żonie , która była właścicielem firmy zajmującej się handlem samochodami. Do obowiązków N. M. (1) należał nadzór nad kierowcami , prowadzenie rekrutacji , pozyskiwanie samochodów do floty oraz prowadzenie negocjacji umów leasingowych na samochody firmowe (...) sp. z o.o.

/odwołanie k.3 – 7/

W odpowiedzi na odwołanie ,pełnomocnik organu rentowego wniósł o jego oddalenie i Organ rentowy przytoczył argumentację zawartą w treści zaskarżonej decyzji.

/odpowiedź na odwołanie k.14 – 16/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

N. M. (1) urodził się (...) Posiada wyższe wykształcenie techniczne, ukończył Politechnikę (...) na kierunku budownictwo, w zakresie specjalności: inżynieria procesów budowlanych.

/okoliczności bezsporne/

Płatnik składek (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł., została zawiązana na podstawie umowy z dnia 29 stycznia 2018 r. i w dniu 28 lutego 2018 r. została wpisana do Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem KRS (...). Spółka została zawiązana przez M. F. oraz M. P.. Spółka świadczy usługi w zakresie m.in. przewozu osób. W spornym okresie spółka była właścicielem dwóch samochodów osobowych , a nadto leasingowała dwa kolejne samochody.

/umowa spółki k.59 – 61 akt ZUS , zeznania wnioskodawcy min.00:19:29 – 00:59:30 rozprawy z dnia 12 maja 2021 r. , płyta CD k.224/

Z treści umowy spółki wynika ,że zarząd spółki składa się z jednego lub większej liczby członków powoływanych i odwoływanych uchwałą zgromadzenia wspólników oraz ,że członkowie zarządu są powoływani na czas nieokreślony i mogą być w każdym czasie odwołani (§ 11 ust.2 i 3 umowy spółki).

/umowa spółki k.59 – 61 akt ZUS/

W dniu 16 marca 2018 r. pomiędzy płatnikiem składek , a N. M. (1) została zawarta umowa zatytułowana jako „, umowa o pracę” na czas nieokreślony . Z treści umowy wynika ,że N. M. (1) , od dnia 16 marca 2018 r. , miano powierzyć obowiązki prezesa zarządu spółki (...) z wynagrodzeniem w wysokości 5 790,00 zł , w wymiarze czasu prac, y wynoszącym 1/2 etatu. Podczas zawierania umowy spółkę reprezentował jej prokurent M. F..

/umowa o pracę k.55/

Z treści orzeczenia lekarskiego, z dnia 14 marca 2018 r., wynika ,że N. M. (1) jest zdolny do wykonywania - pracy - na stanowisku kierowcy w spółce (...).

/orzeczenie lekarskie k.59/

W dniu 16 marca 2018 r. N. M. (1) odbył szkolenie z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy na stanowisku prezesa zarządu spółki (...).

/karta szkolenia k.60/

Spółka nie podjęła uchwały o powołaniu N. M. (1) na stanowisko prezesa zarządu spółki (...).

/okoliczność bezsporna/

W aktach osobowych , N. M. (1), załączonych do akt ZUS , przez płatnika , brak ***pisemnego zakresu obowiązków*** (**k.** 113-89 akt ZUS)

Zgodnie z informacją, przekazaną w trakcie kontroli ZUS w czasie przesłuchania M. F. w dniu 22.03.2019r. : „N. M. (1) był, o zakresie obowiązków , powiadomiony ustnie „

(***protokół przesłuchania M. F. w ZUS z w dniu 22.3.2019r. k. 117 ósma wypowiedź na stronie 117*** akt ZUS)

W dniu 25.05.2021r., pełnomocnik wnioskodawcy złożył – do akt sądowych – kserokopię uchwały nr 02/03/2018 Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników z dnia 16.03.2018r., określającą zakres zadań N. M. (1).

(kserokopia uchwały nr 02/03/2018 Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników z dnia 16.03.2018r., k. 226)

Jak zeznał N. M. (1), na rozprawie w dniu 12.05.2021r. , zakres czynności ustalił wspólnie z M. P. – ustnie , później otrzymał uchwałę określającą zakres zadań .

(zeznania wnioskodawcy e-protokół rozprawy z dnia 12.05.2021r. 00.19.29-00.37.08, płyta CD k. 224)

Czynności wnioskodawcy sprowadzały się do rekrutowania i szkolenia dla kierowców , zatrudnianych przez spółkę, nadzór nad pracą kierowców, wyszukiwanie , korzystnych dla spółki, ofert leasingowych, pracy w firmie płatnika , kontrolowania , za pomocą aplikacji, kierowców , czy bieżąca obsługa biura w zakresie zleconym przez wspólników spółki.

Wnioskodawca wykonywał czynności w elastycznych godzinach , także w soboty i niedziele; czas jego aktywności, w danym dniu, był uzależniony od ilości zadań do wykonania. Wykonywał czynności także w domu, za pomocą prywatnego laptopa. Podpisywał listy obecności , wskazując godzinę rozpoczęcia aktywności i jej zakończenia, w danym dniu.

/zeznania świadków: G. B. min.00:09:19 – 00:24:56 rozprawy z dnia 10 czerwca 2021 r. , płyta CD k.105 , R. S. min.00:05:01 - 00:18:18 oraz zeznania wnioskodawcy min.00:19:29 – 00:59:30 rozprawy z dnia 12 maja 2021 r. , płyta CD k.224, kserokopia list obecności k. 101 – 96 akt ZUS/

Jak zeznał pracownik płatnika, G. B., kierowca , zatrudniony do maja 2018r., w wymiarze ½ etatu ,w elastycznym czasie pracy, jemu polecenia pracownicze wydał M. F. , M. F. wydawał kluczyki do samochodu (nie N. M. (1) jako prezes zarządu) . Nadto nie widział nigdy i nie słuchał, aby M. F. wydawał polecenia pracownicze – wnioskodawcy.

/ zeznania świadka G. B. e-protokół rozprawy z dnia 10.06.2021r. 00.09.19-00.15.30 i (...)38-16.54, płyta CD k. 105/

Oświadczenie z dnia 4.04.2019r. , w którym G. B. oświadczył. Ze atrakcji jego zatrudnienia w formie płatnika, osobą odpowiedzialną za koordynowanie jego czasu pracy , przydzielanie zadań przewozów pasażerskich był N. M. (1) , i on – przeszkolił świadka. Na rozprawie w dniu 110.06.2020r. świadek zeznał, że oświadczenie podpisane przez niego, ale , nie pamięta kto je napisał, ale jak zeznał, na prośbę (przeszkolił go) M. F., i w tym zakresie , prostuje podpisane oświadczenie z dnia 4.04.2018r. .

/ oświadczenie z dnia 4.04.2019r. k. 128 akt ZUS, zeznania świadka G. B. e-protokół rozprawy z dnia 10.06.2020r. 00.19.13 -00.21.56 płyta CD k. 105/

Od 24 września 2018 r. N. M. (1) stał się niezdolny do pracy z powodu choroby. Ubezpieczony leczył się w związku z refleksem żołądkowo –przelykowym oraz wrzodami żołądka następnie w związku z depresją, był też konsultowany psychiatrycznie.

/okoliczności bezsporne/

Podczas nieobecności N. M. (1), płatnik nie zaangażował nikogo, w jego miejsce , a jego obowiązki zostały przejęte przez M. F. , który od dnia 20 grudnia 2018 r. został ujawniony w KRS jako prezes zarządu spółki (...) (w tym samym dniu N. M. (1) został wykreślony z rejestru KRS).

/okoliczności bezsporne , wypis z KRS k.19 -25 akt ZUS/

Do akt ZUS załączona została umowa najmu **z dnia 1 marca 2018r.** najmu lokalu użytkowego na czas nieoznaczony, mocą której spółka (...), reprezentowana przez N. M. (1), Prezesa Zarządu , wynajmuje lokal użytkowy przy ul. (...) w Ł. i 4 miejsca parkingowe. Umowa podpisana przez N. M. (1) .

/kserokopia umowy k. 77-75 akt ZUS/ najmu

Od dnia 3.04.2018r. wnioskodawca był aktywny w firmie (...) M. P..

Decyzją z dnia 4 listopada 2019 r. – Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że N. M. (1), jako pracownik u płatnika składek M. P., nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od dnia 3 kwietnia 2018 r.

N. M. (1) wniósł odwołanie od tej decyzji

Wyrokiem z dnia 18.11.2019r. w sprawie VIII U 1439/19 Sąd Okręgowy w Łodzi oddalił odwołanie.

Wyrokiem z dnia 2 .02.2021r. w sprawie III AUa 586/20 Sąd Apelacyjny w Łodzi oddalił apelację wnioskodawcy.

/okoliczności bezsporne/

Powyższych ustaleń Sąd Okręgowy dokonał ,przede wszystkim, w oparciu o, załączone do akt, dokumenty, w szczególności, zawarte w złożonej do akt ZUS, dokumentacji sporządzonej w związku z zaangażowaniem, wnioskodawcy, u płatnika składek , dokumentacji medycznej oraz, w oparciu o dokumenty, znajdujące się w aktach rentowych w postaci protokołu przesłuchania M. F. (k. 118-114 akt ZUS) -, umów leasingowych , w tym, podpisana przez wnioskodawcę, umowa leasingu nr (...) z dnia 8.05.2018r. (k. 88 86 akt ZUS), umowy najmu **z dnia 1 marca 2018r.** najmu lokalu użytkowego na czas nieoznaczony, mocą której spółka (...), reprezentowana przez N. M. (1), Prezesa Zarządu , wynajmuje lokal użytkowy przy ul. (...) w Ł. i 4 miejsca parkingowe. Umowa podpisana przez N. M. (1) .

/kserokopia umowy najmu k. 77-75 akt ZUS/

Oceniając, zebrany w sprawie, materiał dowodowy Sąd nie dał wiary, złożonym w niniejszej sprawie, zeznaniom, w części, w której zeznający wskazywali na realność faktycznego świadczenia pracy przez N. M. (1), w ramach umowy o pracę. W ocenie Sądu, w świetle zgromadzonego w postępowaniu materiału dowodowego, brak jest podstaw do przyjęcia, iż stosunek prawny, na podstawie zawartej umowy, nazwanej umową o pracę, faktycznie był realizowany. Przeciwno prawdziwości zeznań , zdaniem Sądu, przemawiają ustalone okoliczności faktyczne. Sąd uznał , iż, zebrany w sprawie, materiał dowodowy nie potwierdza że strony faktycznie realizowały, zawarty stosunek prawny jako stosunek pracy, choć niewątpliwie, określone czynności, wnioskodawca na rzecz płatnika wykonywał, co przyznał sam organ rentowy **,jednakże nie w reżimie określonym w art. 22 kp.** Wprawdzie nie może budzić wątpliwości ,że, w spółce płatnika, mogła wystąpić konieczność wykonywania określonych czynności przez prezesa zarządu spółki , to brak jest jednak podstaw do przyjęcia ,że koniecznym okazało się zawarcie w tym zakresie stosownej umowy o pracę z N. M. (1). Co więcej , sam sposób powierzenia N. M. (1) funkcji prezesa zarządu spółki , na podstawie spornej umowy , **naruszył nie tylko przepisy umowy spółki (§ 11 ust.2 i 3 umowy spółki)** , ale co istotne , przepisy kodeksu spółek handlowych. Stosownie bowiem do treści art. 201 § 4 kodeksu spółek handlowych członek zarządu jest powoływany i odwoływany uchwałą wspólników , ale takiej uchwały spółka w stosunku do wnioskodawcy nigdy nie podjęła. Okoliczność zaś ,że płatnik składek nie żadnej osoby, w miejsce nieobecnego (od 24.09.2018r.) wnioskodawcy oraz fakt , że prezesem zarządu spółki, od dnia 20 grudnia 2018 r. jest M. F. , przy czym spółka nie zawarła z nim umowy o pracę , a nadto , że już przed datą zawarcia spornej umowy wnioskodawca podpisywał się jako prezes zarządu spółki (umowa najmu lokalu z dnia 1 marca 2018 r. – k.76 – 77) dobitnie wskazują ,że po stronie spółki nigdy nie występowała konieczność zawierania umowy o pracę- z prezesem zarządu spółki – funkcję tę, można było , jak widać, wykonywać bez konieczności zawierania umowy - o pracę. Znamionym jest również fakt , że w chwili zawierania spornej umowy wnioskodawca przedstawił zaświadczenie lekarskie o braku przeciwwskazań do wykonywania w firmie płatnika **obowiązków pracowniczych kierowcy** , ale ta okoliczność nie spotkała się wówczas z jakąkolwiek reakcją ze strony płatnika ,a sam wnioskodawca nie potrafił wyjaśnić takiego stanu rzeczy.

Reasumując, ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie wynika, aby pomiędzy stronami spornej umowy , nazwanej - o pracę, doszło do nawiązania stosunku pracy, brak jest, bowiem, na to stosownych dowodów. Ustalone okoliczności przemawiają, natomiast, za przyjęciem, że strony, kwestionowanej umowy o pracę, zawierając ją, miały inny cel niż jej wykonywanie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie i podlega oddaleniu.

Zgodnie z treścią **art. 6 ust. 1 pkt 1, art. 8 ust. 1, art. 11 ust. 1, art.12 ust. 1 i art. 13** ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tj. Dz. U. z 2021 roku, poz.423), pracownicy, to jest osoby fizyczne pozostające w stosunku pracy, podlegają obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym tj. emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu w okresie od nawiązania stosunku pracy do dnia jego ustania.

Stosownie do treści art. 1 ust 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tj. Dz. U. z 2020r. poz. 870) osobom tym, w razie choroby lub macierzyństwa, przysługują świadczenia pieniężne na warunkach i w wysokości określonych ustawą.

W myśl art. 4 w ust 1 ustawy zasiłkowej ubezpieczony podlegający obowiązkowo ubezpieczeniu nabywa prawo do zasiłku chorobowego po upływie 30 dni nieprzerwanego ubezpieczenia chorobowego.

Według zaś art. ust. 3 pkt 3 przywołanego przepisu od pierwszego dnia ubezpieczenia chorobowego prawo do zasiłku chorobowego przysługuje ubezpieczonym obowiązkowo, którzy mają wcześniejszy co najmniej 10-letni okres obowiązkowego ubezpieczenia chorobowego.

O uznaniu stosunku łączącego strony za stosunek pracy rozstrzygają przepisy prawa pracy.

Według **art. 22 § 1** ustawy z dnia 26 czerwca 1974 roku **kodeks pracy** (tj. Dz. U. z 2020 r., poz. 1320), przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem.

Do cech pojęciowych pracy, stanowiącej przedmiot zobowiązania pracownika, w ramach stosunku pracy należą osobiste i odpłatne jej wykonywanie, w warunkach podporządkowania. Zgodnie ze stanowiskiem judykatury stosunek ubezpieczeniowy jest następczy wobec stosunku pracy i powstaje tylko wówczas, gdy stosunek pracy jest realizowany. Jeżeli stosunek pracy nie powstał bądź też nie jest realizowany, wówczas nie powstaje stosunek ubezpieczeniowy, nawet, jeżeli jest odprowadzana składka na ubezpieczenie społeczne (wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 17 stycznia 2006 r. III AUa 433/2005, Wspólnota (...)). Podleganie pracowniczemu tytułowi ubezpieczenia społecznego jest uwarunkowane nie tyle opłacaniem składek ubezpieczeniowych, ile legitymowaniem się statusem pracownika rzeczywiście świadczącego pracę, w ramach ważnego stosunku pracy (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 października 2005 r. o sygn. akt II UK 43/05, OSNAPiUS rok 2006/15 – 16/251).

W niniejszej sprawie, płatnik składek (...) sp. z o.o. zawarł z N. M. (1) umowę, nazwaną umową o pracę na czas nieokreślony, która z formalnego punktu widzenia stanowiła stosowną podstawę do objęcia wnioskodawcy ubezpieczeniem społecznym. Ważność tej umowy została jednak – słusznie – zakwestionowana przez organ rentowy.

Zdaniem Sądu, analiza, zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, prowadzi do wniosku, że ubezpieczony wykonywał w spornym okresie na rzecz płatnika pewne czynności, w ramach prowadzonej przez płatnika działalności, wykonywał. Należało, jednak zważyć, czy, przy uwzględnieniu całokształtu treści stosunku prawnego realizowanego przez strony, czynności były świadczone w ramach zatrudnienia pracowniczego stale osobiście, w warunkach podporządkowania, w tym na rzecz i ryzyko pracodawcy.

Przede wszystkim, w toku niniejszego postępowania, nie zostały złożone żadne dokumenty, z których wynikałoby, że wnioskodawca świadczył - pracę w ramach stosunku pracy. O ile, bowiem, z zebranego materiału dowodowego wynika, że N. M. (1), współdziałając z płatnikiem, zajmował się rekrutowaniem pracowników do pracy w firmie płatnika (zeznania świadka G. B. – N. M. przeprowadzał z nim rozmowę e-protokół rozprawy z dnia 10.06.2020r.) , kontrolowania, za pomocą aplikacji, kierowców, czy też do przygotowywania stosownej dokumentacji, w tym świadectw pracy, o tyle nie sposób stwierdzić, że czynności te wykonywał - w ramach stosunku pracy.

W ocenie Sądu, brak jest dowodu na rzeczywisty czas pracy ubezpieczonego. W procesie nie przedstawiono żadnych wiarygodnych dowodów, wskazujących na rzeczywisty czas pracy i jej wymiar. Ubezpieczony wykonywał czynności na rzecz płatnika, w różnych godzinach, także w soboty i niedziele, także w domu, korzystając z prywatnego laptopa. Nie sposób, zatem, stwierdzić, w jakich konkretnie, godzinach i w które konkretnie dni miałyby świadczyć - stosunek pracy. Brak dowodów na to, że ubezpieczony swobodnie nie decydował o godzinach zakończenia i rozpoczęcia wykonywania określonych czynności oraz okoliczności, wskazujących na fakt sprawowania realnej kontroli płatnika w zakresie czasu - pracy - np. poprzez rzetelne rozliczanie wymiaru podejmowanych przez niego czynności. Nie przedłożono żadnych

dowodów, pozwalających na realne rozliczenie jego czasu aktywności. Zatem, brak możliwości kontroli, podmiotu - pracodawcy - nad tym, czy ubezpieczony wykonywał swoje obowiązki, wynikające z zawartej umowy w spornym okresie, wyklucza zakwalifikowanie spornej umowy jako umowy o pracę. Strony umowy nie wykazały, by taka kontrola miała miejsce.

W ocenie Sądu, płatnik w ogóle w spornym okresie, nie miał potrzeby zatrudniania pracownika w oparciu o umowę o pracę, tym bardziej na stanowisku prezesa zarządu spółki. O braku potrzeby zatrudnienia wnioskodawcy świadczy, przede wszystkim, brak zatrudnienia czy zaangażowania, innej osoby, w czasie jego nieobecności i wykonywanie tych czynności przez M. F. tj. jednego ze współników spółki. Okoliczność ta utwierdza zaś Sąd w przekonaniu, że zatrudnienie wnioskodawcy przez płatnika było ekonomicznie nieuzasadnione, a co za tym idzie było fikcyjne. W ocenie Sądu, wszystkie te okoliczności, jednoznacznie, wskazują, że celem podjętych przez płatnika i ubezpieczonego działań, było zatem uzyskanie odpowiednio wysokich świadczeń z ubezpieczenia społecznego.

Podleganie pracowniczym ubezpieczeniom społecznym, jest uwarunkowane nie tyle opłacaniem składek ubezpieczeniowych, ale legitymowaniem się statusem pracownika, rzeczywiście świadczącego pracę w ramach ważnego stosunku pracy. Stosunek pracy jest, bowiem, stosunkiem zobowiązaniowym, uzewnętrzniającym wolę umawiających się stron. W sytuacji, gdy strony nie pozostają faktycznie związane stosunkiem pracy, nie można mówić o fakcie podlegania pracowniczym ubezpieczeniom społecznym. Natomiast, sam fakt wykonywania, za wynagrodzeniem, określonego rodzaju czynności, przez jedną ze stron na rzecz drugiej, w zależności od cech danego stosunku prawnego, co do zasady może zostać zakwalifikowany, jako wspólne prowadzenie działalności gospodarczej, umowa o dzieło, umowa zlecenia lub też umowa o świadczenie usług, o której mowa w art. 750 k.c. wobec której stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu. Ocena, z jakim faktycznie stosunkiem prawnym, mamy do czynienia, na gruncie przedmiotowej sprawy, pozostaje jednak poza zakresem rozważań Sądu Okręgowego, albowiem przedmiotem zaskarżonej decyzji była wyłącznie umowa o pracę.

Zdaniem Sądu Okręgowego, elementem charakterystycznym dla, umowy o pracę, którego, analizowany stosunek prawny, na pewno nie zawierał, było wykonywanie pracy w ramach podporządkowania pracowniczego. Przede wszystkim, zwrócić należy uwagę na to, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie potwierdza, aby płatnik, od chwili zawarcia spornej umowy, kierował pracą wnioskodawcy, w szczególności, aby wskazywał na konkretne zadania, polecenia - do realizacji, związane z powierzonym stanowiskiem pracy (jakim? kierowcy, jak wskazuje, potwierdzona przez lekarza - zdolność do wykonywania - pracy w firmie (...), nie - prezesa zarządu), oraz, aby określał konkretne terminy wykonania poszczególnych zadań. Jest to istotne, jeżeli uwzględni się, że zatrudnienie pracownicze odwołuje się do staranności, a nie rezultatu. Ze zgromadzonego materiału dowodowego, nie wynika także, aby polecenia co do bieżącego wykonywania pracy były wydawane przez płatnika. Z zeznań, złożonych przez wnioskodawcę, wynika, iż stanowisko wnioskodawcy w ramach powierzonych mu czynności, było w pełni samodzielne. Nie ma, zatem, żadnych podstaw do przyjęcia, że N. M. (1), w spornym okresie, świadczył - pracę - w warunkach kierownictwa pracodawcy.

Konstatacja ta jest ważna, gdy założy się, że pracy pod kierownictwem w myśl art. 22 § 1 k.p., jest jedną z najważniejszych cech w procesie typizacji charakteru stosunku prawnego łączącego strony (wyrok SN z dnia 20.03.1965 r., III PU 28/64, OSNCP 1965, nr 9, poz. 157).

Jasne, przy tym, jest, że cechy podporządkowania pracowniczego mogą być w określonym zakresie charakterystyczne również dla zobowiązań cywilnoprawnych, a nadto, że mogą występować z różnym nasileniem (zob. wyrok SN z dnia 10.10.2003 r., I PK 466/02 Pr. Pracy 2004, nr 3, s. 35). Zatem, zasadne jest rozważenie reguły umożliwiającej rozróżnienie, czy dany stan faktyczny charakteryzuje się podporządkowaniem pracowniczym, czy też więź łącząca strony nosi znamiona innej zależności (zbliżonej do kierownictwa pracodawcy). Ma to znaczenie, gdy weźmie się pod uwagę, że umowa, mająca za przedmiot świadczenie pracy, nie może mieć mieszanego charakteru, łączącego elementy umowy o pracę i umowy cywilnoprawnej (Wyrok SN z dnia 23.01.2002 r., I PKN 786/00, OSNP 2004, nr 2, poz. 23. Z. K., Rodzaje kontraktów menedżerskich, (...) 1999, nr 7, s. 12).

W konsekwencji, dla oceny zobowiązania pracowniczego, drugoplanowe znaczenie ma nazwa umowy oraz deklarowana w chwili jej zawarcia treść. Ważne jest, w jaki sposób strony kształtują więź prawną w trakcie jej trwania. Zważywszy, że ustawodawca nie zdecydował się na wskazanie, dla stosunku pracy, elementów przedmiotowo istotnych, zrozumiałe jest, że klasyfikacja doniosłości cech charakterystycznych zobowiązania pracowniczego jest problematyczna. Mimo to, za prawidłowy należy uznać pogląd, podkreślający konieczność występowania kierownictwa pracodawcy, w stosunkach pracy. Wiąż tę, cechuje praca pod kierownictwem, które stanowi element sine qua non każdego zatrudnienia pracowniczego. Formułując tę tezę, nie można pomijać, że kierownictwo pracodawcy, w procesie rozróżniania reżimów umownych, ma niewątpliwie pierwszoplanowe znaczenie. Jest tak dlatego, że nie występuje ono przy umowach cywilnoprawnych. Słuszne jest, zatem, stanowisko, zgodnie z którym - kierownictwo pracodawcy - jest jedyną cechą rzeczywiście odróżniającą stosunek pracy od umów cywilnoprawnych (Z. Hajn, glosa do wyroku SN z dnia 16.12.1998 r., II UKN 394/98, OSP 2000, nr 12, poz. 177).

Zdaniem Sądu Okręgowego, nie ma wątpliwości, że umowa, nazwana umową o pracę, zawarta przez wnioskodawcę i płatnika składek, miała charakter fikcyjny. Stanowisko takie uzasadniają ustalone okoliczności faktyczne. Wnioskodawca nie wykazał, że, w ramach zawartej spornej umowy, nazwanej umową o pracę, doszło do nawiązania i realizacji umowy o pracę w ramach podporządkowania pracowniczego.

Wskazać należy, że zgodnie z **art.83§1 k.c. w zw. z art.300 k.p.** nieważne jest oświadczenie woli złożone drugiej stronie za jej zgodą dla pozorów. Z czynnością prawną pozorną mamy do czynienia wówczas, gdy występują łącznie, następujące warunki: oświadczenie woli musi być złożone tylko dla pozorów, oświadczenie woli musi być złożone drugiej stronie, adresat oświadczenia woli musi zgadzać się na dokonanie czynności prawnej jedynie dla pozorów, czyli być aktywnym uczestnikiem stanu pozorności. Pierwsza i zasadnicza cecha czynności pozornej wyraża się brakiem zamiaru wywołania skutków prawnych, jakie prawo łączy z tego typu i treścią złożonego oświadczenia. Jest to zatem z góry świadoma sprzeczność między oświadczonymi a prawdziwymi zamiarami stron, czyli upozorowanie przez strony na zewnątrz i wytworzenie przeświadczenia dla określonego kręgu (otoczenia), nie wyłączając organów władzy publicznej, że czynność o określonej treści została skutecznie dokonana. Jednakże zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, wyrażonym w wyroku z 14 marca 2001 roku (sygn. akt III UKN 258/00, OSNAP 2002/21/527), nie można przyjąć pozorności oświadczeń woli o zawarciu umowy o pracę, gdy pracownik podjął pracę i ją wykonywał, a pracodawca świadczenie to przyjmował. Nie wyklucza to rozważenia, czy w konkretnym przypadku zawarcie umowy zmierzało do obejścia prawa (art.58§1 k.c. w związku z art. 300 k.p.).

W ocenie Sądu, strony umowy, musiały mieć świadomość tego, że umowa nie będzie ich obowiązywać, a ich ewentualne zobowiązania z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne będą krótkotrwałe. Nawiązanie stosunku pracy, którego elementami są zobowiązanie się pracownika do wykonywania pracy i zobowiązanie pracodawcy do wypłacania wynagrodzenia, nie było rzeczywistym celem stron. Stronom chodziło o uzyskanie odpowiednio wysokich świadczeń z ubezpieczenia chorobowego i temu celowi podporządkowały skonstruowanie określonej sytuacji prawnej, a umowa o pracę stanowić miała przede wszystkim narzędzie do realizacji tego celu. Fikcyjne, czyli tylko pozorne zawarcie umowy o pracę nie mogło stanowić podstawy do objęcia obowiązkowymi ubezpieczeniami pracowników.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. w punkcie 1 sentencji wyroku oddalił odwołanie.

O kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie 2 sentencji wyroku na podstawie art.98 k.p.c. zasądając od N. M. (1) kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika Sąd ustalił zgodnie z § 9 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2018 r. , poz.265).

S.B.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawcy (k. 231)

10.06.2021r.